

## L'innocent

Un relat de: [Concurs de Microrelats Arc a la Ràdio](#)

L'innocent

Estàs inquiet. Esbufegues. El cor s'accelera. L'espai és claustrofòbic. T'arriba una alenada d'aire fresc. Apareixen quatre homes. Et quedes glaçat quan t'etziben cops. Et criden amb cares vermelloses i airades. El desconcert muta en por. Et revoltes com pots, però no pots, i aleshores apareix la ira. Al clímax de l'enfuriment obren les portes i surts escopetejat. De seguida t'atures. Un home t'espera palplantat, engiponat en un vestit daurat. N'ignores els motius. No saps què fer. La situació és absurda. Branda una tela vermella. Del no res et claven dos arpons al llom. La punxa t'ha quedat ben fixada. Decideixes no moure't per apaivagar el dolor. L'home de la tela és el que mana. L'envesteixes per dissuadir-lo però àgil, l'alça i fa un giravolt ràpid que et deixa amb un pam de nas. Somriu. Sents un aplaudiment eixordador. Penses que tot s'ha acabat, però l'home daurat et desafia novament. Un altre ve amb més arpons, però ara el foragites rebentant-li l'estómac amb un poderós moviment de coll. Cinc homes daurats t'envolten. N'apareix un dalt d'un cavall, que sense pensar-s'ho et clava la llança. El dolor et paralitza, però ell la cargola una i altra vegada. Les cames et fan figa i la visió se t'emboira. Et mareges. Tot tu fas tentines. Una taca borrosa s'acosta. Una fulla fina i afilada et traspassa el cos. Ara caus a terra com un pes mort, però no n'estàs. L'espasa ha quedat a les portes de rebentar-te el cor. Els òrgans no responen i les extremitats tampoc, però encara bategues. Escups sang, sorra i bava, i donaries mitja vida per un alè d'aire fresc. Revius la verdor del camp que mai hauries abandonat. Ara ja tens cinc anys. L'olfacte t'avisa que algú s'acosta. Veus un punxó damunt teu. Te'l claven al clatell amb energia i decisió. Ara sí, ja no respires. Ja no notes com et tallen les orelles, ni com et lliguen una pota als cavalls. Surts arrossegat de l'arena entre aplaudiments. No has entès res del perquè de tot plegat. Innocent. Les bèsties ignoren el pecat.

Roger Sunyer